

ve sv. pesm.) — „Jezus je vstal od smerti“ (glej Dolinarjeve pesm. in nap. od praznikov;) — potem „Te Deum laudamus“ — ali „Hvala bod gospod Bogu!“ (glej Potočnikove sv. pesm.)

Za velikonoč: Pri darovanji: „Zveličar naš je vstal iz groba!“ (glej Potočnikove sv. pesm.), — „Kristus je z groba sam“ (glej Dolinarjeve nedeljske pesm. in nap.) i. t. d. (tudi stare lepe pesmi naj se vversté). Za velikonočni ponedeljek: Pri darovanji: „Jezus je vstal od smerti (kakor v saboto) i. t. d.

Postna.

Tje v Getzeman' se ozrimo,
Kjer zveličar naš kleči!
Ž njim v britkosti se vtopimo, —
Naša teža ga mori. —
Pot kervavi ga zaliva,
Žalost terga mu serce;
Vendar pa — ljubezen živa —
V smert za naše gre dolgé.

Ljud njegov ga zasramuje,
Toži kot krivičnika;
S ternjem krona, in ga suje,
Križ mu za ljubezen dá.
Ranjen ves in omagljivo
Gre na hrib še zadajo pot;
Tak se trudi ljubeznjivo,
Reši da človeški rod.

Za sovražnike še moli,
Milost dá razbojniku,
Materi pa sina voli, —
Jo zročuje Janezu.
Žejo svojo naznanjuje,
Dušo zročá Bógu še,
Tak rešenje dopolnjuje, —
Nagne glavo — umerje.

Tu pod križem solze limo,
Zavolj nas se to godi!
Rane svete poljubimo,
Počastimo rešujo kri!
Češen bod', zveličar mili!
Češen tvoj presveti križ!
S smertjo tvojo smo dobili
Zopet srečni paradiz. —

A. P.

Slovo. *)

Poslovenil J. Levičnik.

Oj kak grenek tužen je ločitve britki čas! —
Oj kak milo resno poje strune zadnji glas! —
Solza vid zaliva, vmira serce trepejoče,
Sreče stanovitne tu nam najdit ni mogoče. —
Bog vas obvar'! če več se tu ne vidimo!

*) Premilo to pesmico, ki pa je — menda zavoljo nemškega originala — po nemških krajih bolj znana, kot doma, je zložil z žalostnim napevom vred nekaj ur pred svojo smertjo slavnoznani nekdanji učenik Tomaževič v Terziču. Bil je ta mož posebno izversten orglavec, zakaj moj učenik, gospod Rihar, mi je navadno vselej, kadar mi je kaki težji nauk c